

Bătălii

Bragagiu

Se războiesc în aer îngeri,
Iar trâmbițele gem alarmă;
Cad risipite pene-n sânge
Și fulguiesc pene de-aramă.

Înspăimântate, peste zare,
Fugind din foc de bătălie,
Încearcă să dispară aripi
În altă vreme timpurie.

Râul ar vrea să-și vadă lipsa
Băgându-și curgerea sub pietre
Atâta cât apocalipsa
Mai vrea pe sus să se mai certe.

Iar ceru-n plumb ca un arbitru
Porni să fluiera finalul,
Dar curcubeul pe pupitru
Nu arcuiește zvelt elanul.

Nu știu cine mai biruiră
În nemiloasa dură luptă
Pe jos când notele de liră
Gemeau o melodie ruptă.

Și în troiene roșcovane
Se-mbrățișau penele smulse
De parcă-au înțeles că anii
Uita-vor luptele propuse.

Ducându-se tot mai departe
De unde foști dușmani - doi îngeri
În răni și-n dragoste de frate
Vor plânge cât mai pot a plânge.
Victor Bragagiu